

DOLNO- POČERNICKÝ Lístek

Farnost Dolní Počernice
Při kostele Nanebevzetí Panny Marie

ÚVODNÍ SLOVO

Čas česání jablek

Ve dne je teplo jak v létě, ale noci jsou čím dál chladnější. Léto pomalu přechází do podzimu. Nastal čas, kdy je třeba očesat zralé ovoce, které narostlo a které nám nesežrali ptáci. Přišel čas česání jablek a sklízení úrody ze zahrádky. Jablka krásná, zralá, šťavnatá, k nakousnutí.

Jablka se česou v tichu, klidu a pokoji. Znáte to. Slunce svítí a je klid, klid až idylický. Navíc z žebříku je rozhled, na jaký člověk většinou není zvyklý, umožňuje vidět věci nové i věci staré novým způsobem.

Je to jak s lidským životem. Člověk žije, namáhá se a jak přibývá desetiletí jeho života, tak čas nabírá na rychlosti a tak je schopen čím dál víc vidět plody své práce nebo naopak nezdarů dob minulých.

A při tom je namístě přemýšlet, co v příští sezoně udělat jinak, co kam zasadit, které větve stromu odřezat, aby další úroda byla, jak má být.

Tak jako to je s lidským životem. Čím dál v něm člověk postoupí, tím větší část má za sebou a tím kratší část před sebou a tím víc může sklízet plody své práce a těšit se z nich.

Tak je to i s životem ducha. Člověk čím dál víc sklízí plody minulosti, které mu umožňují čím dál víc pít čistou vodu načerpanou ze studny poznání a zkušenosti, na jejíž rovné hladině se zrcadlí minulost života.

Lidské tělo i duch se čím dál víc ponořují do ticha a klidu, do Božího klidu. Bylo by škoda vodu načerpat, nežít z ní a neskízet zralá jablka, když je čas česání jablek.

Libor Ovečka

ROZHOVOR S EVOU NOŽIČKOVOU

Jsmo menší farnost, která se staví na nohy

Členka Pastorační rady farnosti a klíčová osoba ve farní výuce náboženství a vedení přípravy na první svaté přijímání. To je Eva Nožičková. Rozhovorem s ní pokračujeme v nové tradici představovat na stránkách DoPoLí farníky, kteří se aktivně podílejí na chodu dolnopočernické farnosti.

Evo, jak dlouho jsi ve farnosti?

Přestěhovali jsme se sem před 10 lety, manžel Josef je odsud, je to starousedlík. Po svatbě jsme bydleli ve Vysočanech a Kbelích, ale hledali jsme něco většího, jelikož jsme tam byli v malém domečku. Když v Počernicích zemřel tchán a řešili jsme, co s barákem, tak jsme nakonec přišli sem, ačkoli jsem se původně bránila.

Proč?

Od 18 let jsem bydlela každý rok někde jinde, jen s Josefem jsem se stěhovali dvakrát. Myslela jsem si, že ve Kbelích budeme dlouho, že to je konečná mé stěhovací série. Ze Kbel pocházím, mám tam rodiče, našla jsem si kamarády, a proto jsem nechtěla zase měnit prostředí. Přesvědčilo mě, když jsem viděla ceny nemovitostí ve Kbelích. Bylo jasné, že si tam asi těžko něco většího pořídíme. A to, že Josef dům zdědil, bylo rozhodujícím faktorem. Takže nakonec bylo stěhování do Počernic racionálním krokem.

Znala jsi zdejší farnost?

Ano. Právě jsem počernickou farnost poznala, když mi bylo 15 let. Salesiáni tu dělali oratoře pro mládež, jezdila jsem sem na kole každou neděli. Pak jsem do oratoře jezdit přestala. Takže jsem znala kostel, ale vlastně to tehdy byla úplně jiná farnost než dnes.

Jak ji dnes vnímáš?

Jako menší farnost, která se staví na nohy. Po odchodech salesiánů muselo zákonitě dojít k proměně. Hodně často se tu měnili faráři, s odchodem každého z nich vždy odešla část farníků. Stalo se to zejména s Pavlem Čápem. Leo Červenka tady byl poté jen krátce. Do začátku působení Libora Ovečky hodně zasáhl covid, takže to máme spoustu změn za krátký čas. To by zamávalo s každou farností.

Jak jsem poznamenal v úvodu textu, jsi ve farnosti aktivní hlavně u dětí a mládeže. Jak jsi hledala svou roli?

To nastalo nějak přirozeně po odchodu Marcely Krňávkové. Tím, že přestala učit náboženství, najednou nastala situace, že neměl náboženství kdo učit. Bylo mi líto, že by to skončilo. Věděla jsem, že aby tu děti chodily do kostela, potřebují mít kamarády a nějaké vazby. A že je potřeba něco dělat, nikdo jiný to za nás neudělá. Dokud tu byla Marcela, tak mě nenapadlo se více angažovat. Pak jsem ale na nástěnce viděla, že se hledá vyučující náboženství. Chvilí jsem přemýšlela, jestli do toho jít, nebo ne. A pak jsem Liborovi řekla, že bych do toho šla.

S tím přišla i role v Parafě?

Ano. To souviselo s výukou náboženství. Snažím se být v rámci Parafy aktivní v oblasti práce s dětmi. Jinak tam jsou samozřejmě i další oblasti, kterým zase tak moc nerozumím. Třeba o brigádách nebo účetnictví toho moc nevím.

Máte s manželem tři děti, je to svým způsobem kotva do farnosti?

Jednu dobu jsme uvažovali, že bychom chodili do kostela v Kyjích, máme to tam rovněž blízko. Přišlo mi, že jsou tam mše stravitelnější pro děti, i v rámci kázání. Ale samy děti mi řekly, že ne, že to tady v Počernicích znají a mají rády. Takže pokud můžeme, tak jdeme na mši sem. To je ta kotva, tady chci budovat vztahy a mít zázemí.

Jak se v tvých očích farnost v posledních letech mění?

Mění se určitě, především proto, že se sem stěhují nové rodiny. Když jsme přišli my, tak farnost dominantně tvořili lidé z Černého Mostu, Újezda a Horních Počernic. Mše v půl deváté ráno asi byla více zastoupená místními, ale desátá, když jsem se podívala do lavic, tak mi přišlo, že snad jsme jedni z mála z Dolních Počernic. Pak se vrátil Havran s rodinou z Číny a začalo se to měnit. Začínají se objevovat farníci z Dolních Počernic a to je dobře.

Přijde ti, že ve farnosti dost aktivních lidí?

Je tu skupina lidí, kteří jsou hodně aktivní, ale mají samozřejmě své kapacitní limity. Pak je tu část farníku, kteří plují s proudem. Nemůžu srovnávat, jak to bylo dřív, nebo jak by to mělo být. Jsem ráda, že je tu dost aktivních, možná bych řekla i víc než jinde, kde to občas stojí opravdu jen na faráři.

Jak moc „živá“ je naše farnost?

Je to tak akorát. Nabídka je pestrá, někdo může mít i pocit, že je těch grilování a kafi po mši i dost. A jestli tady něco někomu chybí, tak určitě má možnost to rozjet.

Jaké vidíš ve farnosti rezervy, co by si zasloužilo zlepšit?

To je pro mě těžké vnímat. Snažím se dělat maximum, takže jich moc nevidím. Někdy mi možná přijde, že se málo prolíná první a druhá mše, tzn. půl devátá a desátá. Možná by se to dalo víc stmelit, ale úplně netuším jak. Teď mě napadá jedna věc, taková vlastně drobnost – kvůli estetičnosti mě ruší židle před lavicemi. Ne to, že tam jsou, ale že jsou každý pes jiná ves, navíc zvláště poskládané.

Pojďme se ještě vrátit k tvému osobnímu příběhu. Odkud původně jsi?

Z tradiční katolické rodiny z těch zmiňovaných Kbel. Tradice byla u nás opravdu silná, občas jsem s tím až bojovala. Možná nedopatřením jsem se po maturitě ocitla v Českých Budějovicích na mezifakultním studiu na teologické a pedagogické fakultě. Šlo o učitelství náboženství a češtiny, byli jsme úplně první ročník, kdy to takhle bylo. Já se potřebovala osamostatnit, tak jsem tam dala přihlášku, ačkoli jsme celý gympl v Karlíně bojovala se známkami a na přijímačky jsem jela s tím, že to chvíli vydržím a pak půjdu pracovat. Ale nakonec se mi tam zalíbilo a začalo mě to bavit, tak jsem to nejen vydržela, ale udělala si i magisterský titul.

Kam jsi pokračovala po škole?

Dopisovala jsem diplomku a přemýšlela, co budu dál dělat. Nejprve jsem odjela dělat au pair do Lince, abych mohla dojíždět na konzultace do Budějovic. Po státnicích jsem šla učit do Čelákovic. Chtěla jsem zůstat v Budějovicích, které jsou už moje srdeční záležitost, ale nebylo tam místo. Nabízeli mi jen první stupeň a tam jsem nechtěla. Přímo v Čelákovicih jsem pak bydlela v malém bytečku ve škole. Byla jsem tam pět let a pak přišla mateřská, tři děti – deset let v kuse.

To už jsme v příběhu po vašem přestěhování do Dolních Počernic?

Ano. Začínala jsem tu ve školce Duha na částečný úvazek. Na nástup do pracovního procesu po mateřské ideální. Brzy jsem ale poznala, že to mě neuspokojuje a že fakt chci učit. Udělala jsem velký skok a šla jsem na druhý stupeň do Dubče.

Vzhledem k tvému akademickému vzdělání jsi určitě ten nej kvalifikovanější člověk, kdo by měl u nás ve farnosti učit náboženství, že?

To nevím, ale asi ano. Začínala jsem během covidu. Byly to těžké začátky, zejména učit náboženství distančně. Jakmile to šlo, začali jsme ve skupině přípravy na první svaté přijímání.

Kolik už bylo „turnusů“ přípravy na první svaté přijímání?

Dva. Letos jsme měli skupinu osmi dětí na svaté přijímání a na náboženství jich několik přibylo během roku. Když se ale sešly, tak jich bylo třeba deset. To je pěkné číslo. Teď to vypadá, že v novém školním roce by jich mohlo být ještě o něco víc.

Byla jsi i jednou z organizátorek přespávání na zahradě, že?

Bylo to zatím dvakrát v rámci dětského klubu. Plánuji změnu, že by přespávání bylo každý druhý měsíc i s dětskou mší a nějakou aktivitou, třeba turnajem v calcii. Tím by se nahradil každopáteční klub, více bychom se otevřeli jednorázově příchozím. Myslím, že i patnáct dvacet dětí by se na faru takhle vešlo.

Na závěr se nemůžu nezeptat: jak se vaše rodina dostala k ježdění na koloběžce? Farníci vás na ni často vidají jezdit.

Dostali jsme se k tomu tak, že jsme nevěděli, co dát Aničce k svátku a kamarádi nám poradili, že jejich děti mají moc rády koloběžku. Anička ze své dětské koloběžky byla hodně nadšená. Josef si jednou na Aniččinu koloběžku stoupl a vzpomněl, že ho koloběžkování v dětství taky bavilo, a tak mu Ježíšek přinesl dospěláckou a jezdili pak spolu. Já jsem si pak pořídila tu dospěláckou taky, takže jsme nakonec nasedli všichni. Máme pět koloběžek. Jen Josi preferuje kolo a na koloběžce jezdí jen občas. Za to Josef jezdí často, i z práce a rychle. Jen mu říkám, že by se měl co nejvíc zvýraznit při jízdě ve tmě.

Michael Mareš

LUDVA VAZBA ZDRAVÍ MALÉ FARNÍKY

Do redakce občasníku DoPoLi přišel dopis od Ludvy Vazby – automechanika, který by měl na našich bohoslužbách pro rodiny s dětmi nahradit svého staršího bratra Kubu. Ludva nemá počítač, tak je dopis

Čtení přátelé! ~~Dobrá~~
Odk by jsem se vám představil. Zmenuji se Ludvík Vazba, ale
klidně mi říkejte Ludvo. Asi máte mojego staršího bratra Jakuba.
Bráčkovi to šlo ve škole tak vyslouoval na policajta, a teď dě-
lá v ana Analiji pro pána krále. Ale jak říká můj bráček
jakubko nepadá daleko od stolu takže já jsem také ~~naměřen~~
dobrý na děti. Proto bych lehost poněm hry kecury u vás
převzal. Mne to ve škole tak mělo tak jsem se jen vyučil
na obor mechaniki dopravních prostředků. Nedotáhl jsem to
tak daleko jako brácha, já jen dotahuji šrotulry jak říká
můj brácha. Mesi moje koničky patří dopravní prostředky.
Jak říká můj brácha skoč, do toho plnima mohami
takže těším jak mám to spolu s vámi a vašimi dětmi.

S pozdravem i od bráchi

Ludva Vazba

psaný rukou. Zveřejňujeme ho tak, jak jsme ho dostali – přetiskujeme ho v původní psané formě, bez jazykové korektury. Děti ji případně mohou udělat samy, nebo s pomocí rodičů.

Pojďte se zapojit do přípravy dětských mší

Nový školní rok je zde a s ním i oblíbené bohoslužby pro rodiny s dětmi pro děti všech věkových kategorií. Minulý rok jsme se věnovali tématu dopravní výchovy, a letos nás čekají nová dobrodružství. Jak jste si jistě všimli během první dětské mše, letošním tématem je cestování a dopravní prostředky, které nám pomohou dosáhnout nebeských výšin. Každý z nás má svou jedinečnou cestu do nebe, a proto každý potřebuje vhodný dopravní prostředek, který ho dovede ke správnému cíli. Pojďte společně objevit, jaký dopravní prostředek je ten pravý právě pro tebe!

Dětské mše se budou konat každou čtvrtou neděli v měsíci, s několika výjimkami. Proto je důležité sledovat aktuální termíny, aby nikdo nezmeškal žádnou z těchto důležitých akcí. Termíny dětských mší jsou zveřejněny na webových stránkách farnosti a budou i ohlašovány od ambonu. Naplánované termíny jsou následující: 24. září, 22. října, 26. listopadu, 17. prosince, 28. ledna, 25. února, 17. března, 28. dubna, 26. května a 16. června.

Tým odpovědný za přípravu dětských mší by uvítal nové členy. Pokud byste se rádi zapojili do přípravného týmu, neváhejte nás kontaktovat. Kontaktovat můžete kohokoliv z členů: Tomáš Havran Jirsák, Eva Nožičková, Michaela Regálová nebo Dominika Vošahlíková. Vaše podpora a angažovanost jsou vždy vítány.

David Vošahlík

STALO SE

NOC KOSTELŮ ZKRÁTKA NEBESKÁ...

V pátek 2. června 2023 se po celé republice konala Noc kostelů. Tématem té naší, počernické, bylo tentokrát nebe. Nebe jako místo, kde (snad) sídlí andělé a k němuž mají ptáci blíží než lidé, tak vhodně uzavřelo tematické zaměření předchozích dvou ročníků (2021 – andělé; 2022 – ptactvo nebeské).

Letošní Noc byla rozdělena na dvě části, z nichž první patřila především dětem. Na začátku proběhlo vyhlášení literární soutěže na téma Nebeské noviny a Co skrývají mraky, kterou se mnou organizovaly Jana Segi Lukavská a Pavla Říhová. Oceněná díla také zazněla, pokud s tím autoři souhlasili. Velký aplaus sklidili dívka s chlapcem z třetí třídy místní základní školy, kteří své mimořádně zdařilé třídní dílo Nebeské noviny navíc všem přítomným sami představili.

Jsmo rádi, že se na akci dostavili i zástupci některých zapojených kolektivů – paní učitelky společně s dětmi ze tříd Broučci a Hvězdičky při MŠ Duha a také členky rodiny Hordějčukovy, aby nám prezentovali průběh a výsledek aktivity Nebe na zemi. Na místě pak zazněla nejen stejnojmenná píseň, ale také příspěvek pana faráře, morálního teologa Libora Ovečky. První část programu uzavřela Pavla Říhová, která se podělila o své vnímání nebe z pohledu osobního prožitku, na základě obrazu spojeného s textem.

Druhá část programu patřila naší farnosti – v tom smyslu, že byl využit potenciál, erudice a um některých z nás. Nejprve přednesla Mirei Ryšková zajímavý příspěvek na téma Co je nebe? Biblický pohled. Po ní vystoupil Tomáš Havran Jirsák, který nás seznámil s představou nebe a pojetím Boha v čínské kulturní tradici. Dalším z řečníků byl Jan Paul, který promluvil o všech vystavených výtvarných dílech, jejichž autory byli malířka a grafička Olga Stárková, výtvarnice Zdeňka Hošková, kamenosochař Josef Borecký a v neposlední řadě také sám Jan Paul. Olga Stárková následně promluvila o svém obraze, který vytvořila exkluzivně pro naši Noc kostelů.

Mezi jednotlivými částmi programu zaznívaly písně s motivem nebe za zpěvu a doprovodu energického muzikanta Aleše Šneka Bláhy, ve dvou písničkách podpořeným místními dětmi – kytaristou Františkem a klavíristkou Žofií. Hudební produkce ovšem neskončila s koncem programu – muzikanti s pár přítomnými zpívali a hráli v kostele nepřetržitě až do 23 hodin.

Na organizaci letošní Noci kostelů se jako každý rok významně podílely děti z místního dětského domova, které vyrobily papírové hvězdy, díky nimž se strop kostela proměnil v noční nebe. Některé z nich přispěly také vlastním výtvarným ztvárněním počernického kostela, které můžete dodnes obdivovat v zdu na nástěnce. V prostoru kolem kostela bylo tradičně přichystáno občerstvení pro sousedské posezení.

Jako hlavní organizátorka a režisérka akce bych touto cestou chtěla poděkovat všem, kteří se na letošní Noci kostelů podíleli – všem vystupujícím, chystajícím, přichozím. Děkuji zejména manželům Pavle a Pavlovi Říhových a Zdeňce Hoškové, kteří se mnou několik hodin chystali výzdobu kostela, Františku Jakubcovi, bez jehož obětavé pomoci a podpory bych se neobešla, Mírcě Šílové za trpělivou a radostnou stráž u vstupu do kostela, Janě Pospíšilové za grafiku posteru Nebe na zemi, Elišce Jablonské za fotoreportáž akce, Hance Valentové za občerstvení, ale také obětavé odemykání a zamykání kostela v průběhu příprav, Hance Jirsákové za legendární perníčky, Mirei vedle jejího příspěvku i za občerstvení a v neposlední řadě také Liborovi za to, že mi dává důvěru a volnou ruku při sestavování programu.

Na letošní počernickou Noc kostelů zavítalo celkem 137 návštěvníků, z toho naprostá většina osob mimo farnost. Do organizace a programu se zapojily takřka celé Počernice – děti a vyučující ze všech místních školských zařízení, děti a vychovatelé z dětského domova a místní umělci. (redakčně kráceno)

Draha Kráčmarová

Literární soutěž při Noci kostelů

Po loňském úspěchu jsme se s Janou Segi Lukavskou rozhodly, že také letos připravíme literární soutěž pro místní děti. Žákům od druhé třídy výš jsme daly na výběr ze dvou zadání – Nebeské noviny a Co skrývají mraky. Aby se mohly zapojit i děti, které ještě neumí psát (MŠ a první třída), vymyslely jsme navíc aktivitu Nebe na zemi.

Hodnotiteli literární soutěže byli odbornice na dětskou literaturu Jana Segi Lukavská, vystudovaný textař a umělec Jan Královec, básník Petr Zemek, autorka krátkých próz Pavla Říhová a učitelka češtiny Draha Kráčmarová. Celkem se nám sešlo 44 děl jednotlivců a dvě práce kolektivní. Autoři oceněných děl a také všechny zapojené kolektivy byly oceněny knížkami, které pro tento účel obstarala Jana Segi od nakladatelství Albatros.

Pod nelehkým rozhodováním byla oceněna díla těchto autorů:

2. třída: 1. místo – Kristýna Kříčková
2. místo – Milada Segi
3. místo – Marek Režábek
Vítek Voráč
4. třída: 1. místo – Bruno Moravec
2. místo – Žofie Vichová
3. místo – Nikola Arandjelović
Elissa Tarhini

Velké uznání nejen v podobě diplomu si

vsoulyžily také kolektivní nebeské noviny žáků třetích tříd. Třetíci ze ZŠ Orangery se ve svých Heavens News zaměřili především na osobnosti světové (Michael Jackson, Freddie Mercury, Diego Maradona, W. A. Mozart, Neil Armstrong). Třetí třída paní učitelky Kracíkové při místní ZŠ noviny pojala jako projekt s návštěvou Slavína, soustředili se tak na významné osobnosti českých dějin (K. Čapek, K. H. Mácha, V. Havel, B. Němcová aj.). Své Nebeské noviny navíc pojednali jako výtvarné dílo, které přišli osobně prezentovat dva odvážní a moc šikovní žáci. Za svůj výkon sklidili dlouhotrvající potlesk.

Aktivitu Nebe na zemi jsme nehodnotili, její smysl spočíval v něčem jiném... Smyslem této aktivity pak bylo, abychom si uvědomili, že vlastně nikdo z nás nemusí čekat, až dostane pozvánku do nebe, podmíněnou vhodným chováním. Ale že se jako domnělí nebešťané můžeme chovat už tady a teď. Že si ve svém okolí můžeme vytvářet takové „nebe na zemi“...

A s tímto poselstvím také report o letošní literární soutěži ukončíme. Děkujeme všem autorům, dětem, jejich učitelkám, učitelům, rodičům... Za pocit „nebe na zemi“ při čtení a pozorování vašich děl. (redakčně kráceno)
Za celý tým Draha Kráčmarová

Poutní slavnost v neděli 20. srpna

Tak jako předchozí roky, i letošní rok se poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie pěkně vydařila. Velký dík patří všem, kdo se jakkoli na přípravě, průběhu a pak úklidu obětavě podíleli. Proběhl úklid kostela, jeho květinová výzdoba, „kúrovcí“ připravili hudební doprovod slavné liturgie, zkušeným ministrantům šla jejich služba u oltáře „pěkně od ruky“, v předstihu se připravovalo grilovací pohoštění, navozily se stoly, lavičky, stany (vše se pak muselo postavit a po akci opět složit, odvézt a uklidit do skladu), obětavý Havran měl jistě pěknou dřinu s vyvednutím skákacího hradu, s jeho instalací, provozem, a pak sbalením, úklidem a odvozem, mnozí přivezli všelijaké dobrůtky k pohoštění... A hlavně – otec Libor předsedal slavnostní bohoslužbě a přichystal si pro nás zajímavé kázání. Ale i nebe se nenechalo zahanbit! Uprostřed vlny úmorných veder bylo dopoledne příjemně oblačné, tak se dost vysoká teplota vzduchu snášela lépe.

Když naše pouť spadá do prázdninového období, mnozí z farníků jsou pochopitelně na dovolených a rekreacích. V této souvislosti jsem zaznamenal názor, zda pouť nepřesunout na září, kdy by účast lidí byla jistě silnější. Oproti tomuto názoru jsem se ještě setkal s myšlenkou, zda prázdninovou pouť neoslavit „jen“ slavnostní liturgií s následným posezením u kávy na faře, a místo farní hostiny při pouti by se uskutečnil Den farnosti. Ten by proběhl na začátku září, kdy se při mši žehnají aktovky. Takže by mimořádně ještě

nebyly dvě mše svaté (letos to bylo 3. 9.), ale jedna společná, na jejím konci s žehnáním aktovek a pak za kostelem s klasickým poutním grilováním a posezením farníků z obou mší. Tento námět jsem přednesl na pastorační radě dne 5. září. Je možné, že se pouť a Den farnosti takto nebo podobně v příštím roce uskuteční. To se ale ještě uvidí.

Připojuji zde část poutního kázání. Celá najdete na webu farnosti v rubrice Zamyšlení.

František Jakubec st.

Homilie na 20. neděli v mezidobí 20. 8. 2023

Protože mnozí teologové ve 20. století popírali nanebevzetí Panny Marie, reagoval na to v roce 1950 papež Pius XII. vyhlášením dogmatu o nanebevzetí Panny Marie. „**Maria byla po dokončení běhu pozemského života s tělem i duší vzata do nebeské slávy.**“ Tak se praví ve vyhlášení dogmatu papežem.

P.M. je po samotném Bohu **ústřední postavou** křesťanství. Nemáme ji ovšem oslavovat pro ni samu, nýbrž pro Boží milosrdenství a moc Spasitele. Nanebevzetí P.M. není výjimkou, zvláštností a kuriozitou křesťanství, nýbrž je započítím cesty, na kterou jsme pozváni my všichni a na které ona nás předchází, cesty spásy. My křesťané na tuto cestu vstupujeme křtem, ale je mnoho lidí, kteří na cestu spásy vstupují nějak jinak.

Nanebevzetí P.M. je fakt, který byl stvrzen naukou církve, vyhlášením dogmatu. Je to ovšem fakt, který **není vůbec jasný a průzračný**, tak jako není jasná a průzračná existence člověka po jeho smrti a také po všeobecném soudu nad světem, po konci dějin tohoto světa.

Potíž je např. v tom, že my si to logicky představujeme jako **rozložené v čase**, probíhající v čase. Pak si klademe otázky, jako jak dlouho musí člověk po smrti trpět pro své hříchy? Jak moc a jak dlouho musí P.M. prosit Otce, aby nám pomohl v našich potřebách nebo v našem utrpení? Jak dlouho musíme my uprošovat ji, aby nám pomohla? Ale to jsou otázky nepřipadné. Boha není třeba uprošovat, aby se nad námi smiloval a dal nám, co potřebujeme. On je přece připraven dát nám hned, co potřebujeme pro svou spásu, ale zároveň ponechává prostor lidské svobody a tvořivosti a potřebuje, abychom o dar jeho lásky stáli...

Zahájení nového školního roku

Prázdniny utekly jako voda a nový školní rok už neodvratně zaťukal na dveře. V neděli 3. září, kdy už skončil prázdninový provoz a byly opět dvě mše, proběhlo během desáté každoroční žehnání školních aktovek. Před zahájením obřadu se před bočním oltářem objevila hromada školních tašek, které na závěr mše svaté Libor požehnal a vyslal tak nejen školáky, ale i rodiče a učitele do požehnaného nového školního roku.

Po mši svaté jsme se odebrali na farní zahradu, kde jsme opékali buřty a grilovali klobásky, ale především bylo fajn se

po prázdninové pauze sejit a mít trochu času na popovídání.

A jak to bude s výukou náboženství v tomto školním roce? To se dozvíte v Pozvánkách na vedlejších straně.

Eva Nožičková, tel. 606 606 888

Farní brigády 2023

V oblasti brigád se pokračovalo v systému minulých let, kdy se nedělá hromadná sobotní brigáda, ale je zásobník úkolů a farníci či užší

týmy se mohou upsat k některým pracím a provádět je v průběhu roku dle svých časových možností, někteří farníci takto velmi dobře pracují. Dále se na podzim vyhlásily zatím dvě hromadné odpolední brigády, další brigáda bude ještě asi vyhlášena. Komunikace ohledně brigád probíhá ve whatsappové skupině Brigády DP 2023, kdo chce být do ní zařazen, požádejte některého z asi 15 správců skupiny.

V průběhu léta se natírala okna na faře, skupina mladých farníků nainstalovala retenční nádobu na vodu u kostela (vodou se zalévají dvě sakury u kostela), byl vyčištěn a opraven koberec v kostele, prováděly se i další drobné práce v kostele a na faře.

Hromadné brigády proběhly zatím 13. a 14. září 2023, celkem se jich zúčastnilo čtrnáct brigádníků.

Na faře se opravily tekoucí svody do dvou retenčních nádrží na vodu, pořídila se a nainstalovala nová nádrž na vodu na zahradu, opravil se rám okna na schodech, pomocí zvedací

plošiny se opravila padající římsa v rohu fary, opravila se vrata na zahradu. Začaly se provádět úklidové práce v areálu fary (garážový přístřešek, okolí kůlny), myla se okna v přízemí. V kostele se pracovalo v kapli u presbytáře (tmelení prasklin, štukování zdi), vyčistily se značně ucpané okapy a svody dešťové vody, kabeláž na kůru se ukryla do lišt.

V zásobníku úkolů ještě spousta práce zůstává nedodělaná, v letošním roce je ještě třeba doštukovat a vymalovat kapli u presbytáře a znečištěné okolí (fresky se asi ponechají ☺), provést úklidové práce (sklepní část fary, kůlna, vstup na kůr) plus nějaké drobnosti v kostele.

V příštím roce je v plánu nahrazení plechové části plotu k farní zahradě dřevěným plotem, rekonstrukce sakristie (nábytek, podlaha), přivedení elektřiny a vody na farní zahradu. Ovšem bude s tím problém, to jsou všechno rozsáhlé práce, na brigády pravidelně chodí bohužel pouze poměrně úzká skupina stále stejných lidí a nestíhá se provést vše, co by bylo třeba. Ostatní asi nemají do práce chuť či čas, nicméně ti, co toho času mají nejméně, si čas na brigádu našli. Je špatně, pokud všechna okna v přízemí fary musí umývat Dominika, na brigády byly přítomny zvány i ženy.

Je třeba si uvědomit, že se musíme především sami postarat o nemovitosti, které máme v naší farnosti k dispozici, o velkou (a starou) faru, kostel, zahradu, nemáme tu žádného placeného údržbáře, je to pouze na nás. Není úplně fér tyto činnosti nechávat na bedrech pouze několika málo lidí z našich řad.

Děkuji všem farníkům, kteří pro naši farnost v této oblasti něco udělali.

Mirek Bulla

POZVÁNKY NA PRAVIDELNÉ AKCE

Výuka náboženství a příprava na první svaté přijímání 2023/24

S dětmi přihlášenými na **náboženství** se budeme setkávat každý **pátek** (kromě prázdnin) **od 14:00 do 15:00 na faře** a tuto skupinku hned vystřídají děti, které se budou připravovat na **1. svaté přijímání**, tedy **pátky od 15:00 do 16:00** patří prvokomunikantům. Všichni zájemci, kteří chtějí přijít mezi nás, jsou vítáni a těšíme se na ně!

Eva Nožičková, tel. 606 606 888

Klub (nejen) pro děti

Letošní rok nás čekají malé změny. Klub (nejen) pro děti z organizačních důvodů nebude otevřen, ale během roku chystáme pro zájemce **nocování na faře**. První přespávací akce proběhne v termínu **6.–7. 10.**, tak neváhejte, dejte si datum do kalendáře a nezapomeňte, rodiče, své děti přihlásit – eva.nozickova@seznam.cz, tel. 606 606 888. Začínáme vždy v pátek v 18:00, končíme v sobotu v 10:00. Těším se na všechny dobrodružné povahy ☺

Eva Nožičková

Příprava bohoslužeb pro děti

Už 20 let v naší farnosti připravujeme jednou měsíčně bohoslužby pro rodiny s dětmi. Stálíci v těchto přípravách je Michaela Regálová, ke které je v nich zapojená od počátku jejich existence.

V současné době se přípravná skupinka skládá z pěti členů – Michaela Regálová, Tomáš Havran Jirsák, Eva Nožičková, Dominika Vošahlíková a Lucia Němečková.

Rádi vás na přípravách uvítáme a těšíme se, že posílíte naše řady. Termíny příprav se dozvíte v ohláškách.

Z webu farnosti: www.farnostdolnipoecernice.cz

PKD (Počernický klub dam)

„Holky“ se scházejí každou sudou středu (rozuměj každé, když to vyjde) od 19 hodin na faře v Dolních Počernicích, aby si vyměnily informace, pořešily vztahy a ... Však to znáte ☺ Někdy vyrazí spolu do divadla nebo do kina. A možná i někam jinam, kdoví ... Nejbližší termíny: 4. 10., 18. 10., 1. 11. ...

Z webu farnosti: www.farnostdolnipocernice.cz

Služba u oltáře – ministrování aneb přijďte mezi nás

Zveme všechny zájemce, aby rozšířili řady našich ministrantů a zapojili se tak aktivněji do průběhu mší svatých. Máme jen minimální vstupní požadavky: **Ministrant nebo ministrantka** by měli být schopni samostatně chodit, stát, klečat a sedět. Bylo by dobré, aby se mohli účastnit **ministrantských schůzek v neděli od 9:30**. Je možné se k nám přidat kdykoli. Pro více informací mne kontaktujte, případně přijďte rovnou na schůzku.

HAVRAN...!:-) +420 737 766 383

Pozvání na scholu

Srdečně zveme na nedělní scholy při mších v 10 hodin všechny, kdo mají chuť si zazpívat nebo zahrát na svůj oblíbený hudební nástroj. Zveme děti, mládež i dospělé. Nebojte se nás, nekoušeme!:-) Posilte naše řady, někdy dosti prořídle... Na zkoušku přede mší se scházíme vždy v neděli v 8 hodin na faře v D. Počernicích.

František Jakubec ml.

Pozvání na dětskou scholičku

Rádi bychom pozvali všechny děti, které by chtěly zpívat a zapojit se do nácvičky písniček. Sejdeme se vždy v neděli, na kterou připadne dětská bohoslužba, v 8:30 na faře.

Termíny dětských mší do konce kalendářního roku 2023: 22. 10., 26. 11. a 17. 12.

Těším se na vás.

Anežka Zemánková

DALŠÍ INFORMACE

Oslavenci ve farnosti (seznam svátků a narozenin farníků)

Pokud máte zájem o veřejnou připomínku vašeho data narození a svátku při ohláškách na závěr mší svatých, doplňte své jméno, příjmení a konkrétní datum do prázdného řádku pod seznamem oslavenců, který najdete v kostele na stolku vzadu u sakristie.

Pastorační rada

Informace k nedělním sbírkám

Finanční dary nahrazující nedělní hotovostní sbírku lze nyní zasílat na **účet farnosti č. 2400040748/2010 u Fio Banky**. Na takto poukázané příspěvky se vztahuje možnost finančního odpočtu ze základu daně. Potvrzení vystavuje Petr Marek.

Pro toho, kdo nemá možnost platit převodem nebo z jakéhokoli důvodu chce nadále přispívat v hotovosti, je na finanční příspěvek umístěna kasička vzadu v kostele.

Pastorační rada

Projekt Zelená Evropa

Draží dolnopočerničtí farníci, přijměte tímto pozvání na SHM akci Projekt Zelená Evropa, který druhým rokem s Aničkou Regálovou (Beránkovou) pořádáme.

Smyslem této akce je šířit povědomí o udržitelném životním stylu, a proto přicházíme s malými krůčky, které může udělat každý z nás.

Letos je akce rozdělena do dvou dnů a to pátek 13. 10. sobota 14. 10. 2023.

V pátek (13. 10.) proběhne odpolední program ve Chvalské stodole od 16:00 a v sobotu (14. 10.) pak dopolední úklid okolí Počernic od 10:00 (sraz zde).

Tématem je tentokrát Udržitelný životní styl. V rámci programu se budou konat workshopy a tvoření pro děti i dospělé, swap (vzájemná výměna) oblečení, povídání na témata jako udržitelný šatník, udržitelná lednice a životní styl a akci zakončíme večerním promítáním filmu.

Nyní je naší největší výzvou akci propagovat, aby o ní nejen počerničtí věděli a přišli se podívat. Řekněte tedy prosím rodině, přátelům a kamarádům a přijďte si společně užít smysluplné odpoledne ve stodole nebo se zapojte do společného úklidu. :)

Pokud máte nápad, kde můžeme vyvěsit plakátek akce, dejte vědět, budem rádi.

Vezměte přátele a nechtěné kousky oblečení a doražte za námi do stodoly! :)

Budeme se těšit!

Za organizátory,

Domča Herianová, Anička Regálová

(722 680 859, dominika.herianova@pocernice.shm.cz)

Z jednání pastorační rady

Zápis z poslední rady konaná v úterý 5. 9. 2023 (i zápisy z předchozích jednání) naleznete na webu farnosti. <https://www.farnostdolnipocernice.cz/zapisy-jednani-farnich-rad/>

RŮZNÉ

Carpe Diem

Ráda bych čtenářům DoPoLí představila příspěvek mého syna Tomíka. Je to jeho slohová práce z češtiny z prvního ročníku střední školy. Pojmenoval ji Carpe Diem, což je zároveň jeho životní motto.

Martina Homolová

Dne 31. 1. 2016

Tomáš Homola, 1B

CARPE DIEM - Charakteristika člověka

Někteří lidé si časem uvědomí, že celý život, kdy jsme tady, si není možné jen užívat. Ale taky pro to něco dělat, přispět něčím. Určitě jsme sem nepřišli jen tak, abychom se jenom dívali na to, jak krajina roste apod. Jsme tu z jediného důvodu a to, abychom něco přinesli světu, který tady je. A pokud tady je a my tu jsme, tak ten dar, který jsme dostali, bychom měli využít a nečekat, až to někdo jiný udělá za nás.

Musíme si uvědomit, proč tu jsme a z jakého důvodu tu máme být, protože každý z nás umí něco jiného a v něčem jiném jsme lepší než ostatní.

Ale nesmíme být pyšní, protože je to chyba!

Někdo řekne: „Já umím tohle, a ty zas ne“. A on: „No, ale já jsem zase lepší v tomhle než ty.“ A z toho by se už stalo, že si budeme připadat lepší než ti ostatní.

Ale my všichni, co jsme tady, jsme si naprosto rovni !!!

I když vypadáme, chováme se, mluvíme jinak, tak nás to v podstatě nijak neodlišuje od ostatních. Můžeme mít zdravé sebevědomí, ale nesmí se to přehnat, musíme vědět, kam a jak daleko můžeme zajít. Ale stále jsme si ve všem rovni, ať už to bude cokoliv a v jakékoliv situaci.

Takže i samotná charakteristika člověka vypovídá o tom, jak jednáme nebo jaký je náš postoj k druhým a mnohé další. Vypovídá i to, jak se dokážeme zachovat v krizových situacích, protože každý jsme jiný a nikdy nevíme, co ten druhý člověk může udělat, i když ho neznáme.

Nikdy nemůžete sázet na jistotu, když ji nemáte podloženou, a naše minulost se vlastně stává z činů a myšlenek a chování k druhému.

POUTĚ

Sobota 25. 5. 2024 Pout' farnosti –

Skalka (Mníšek pod Brdy) nebo jiný tip
Neděle 18. 8. 2024 – poutní slavnost v kostele D.P.

DUCHOVNÍ OBNOVY

Zvažuje se alternativa filmu s duchovním nábojem a následná diskuse o daném tématu

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Pátek 14–15 hod. na faře v D. Počernicích

PŘÍPRAVA NA 1. SV. PŘIJÍMÁNÍ

Pátek 15–16 hod. na faře v D. Počernicích

NOCOVÁNÍ NA FAŘE

Pátek 6. 10 od 18:00 hod. na faře v D. Počernicích

SPOLČO PRO MLADÉ V Hor. Poč. na faře

Čtvrtek od 17:00 (13–14), od 18:00 (15 a výš)

MINISTRANTSKÉ SCHŮZKY

Každou neděli od 9:30 v kostele

SCHOLA – Každou neděli od 8:00 na faře

SCHOLIČKA

Každou neděli od 8:30 na faře

Termíny: 22. 10., 26. 11., 17. 12., 28. 1., 25. 2., 17. 3., 28. 4. 26. 5. a 16. 6.

FARNÍ AKAFE – Každou neděli po mši svaté

PŘÍPRAVY NA DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Dle domluvy realizačního týmu.

DĚTSKÉ BOHOSLUŽBY

Každá 4. (někdy 3.) neděle v měsíci: 22. 10., 26. 11., 17. 12., 28. 1., 25. 2., 17. 3., 28. 4., 26. 5., 16. 6.

FARNÍ AKAKAO

Každá 4. (někdy 3.) neděle v měsíci. Termíny viz výše

POČERNICKÝ KLUB DAM (PKD)

Každá sudá středa

Nejbližší termíny: 4. 10, 18. 10., 1. 11. ...

HOVORY O VÍŘE

Zpravidla každý sudý čtvrtek

SPORT

Středa každý týden od 20:00 v tělocvičně ZŠ D.P.

SVATOŠTĚPÁNSKÉ KOUPÁNÍ

Úterý 26. 12. 2023 po mši svaté

SPOLEČENSKÝ VEČER POČERNICKÝCH FARNOSTÍ

Sobota 13. 1. 2024 v hotelu Svornost

KOBLIHOVÝ MASOPUST NA FAŘE

Úterý před popeleční středou 13. 2. 2024

VELIKONOČNÍ KONCERT ROKYTKY

Termín ještě není určen

VÝLET NA ZELENÝ ČTVRTEK

Čtvrtek 28. 3. 2024 (Pokud se uskuteční)

VELIKONOCE SE SPOLČEM

Čtvrtek 28. 3. až sobota 30. 3. (Pokud se usk.)

„PÁLENÍ ČARODĚJNIC“ NA ZAHRADĚ

Úterý 30. 4. 2024

NOC KOSTELŮ

Pátek 7. 6. 2024

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Termín ještě není určen

SPANÍ NA FARNÍ ZAHRADĚ

Podle aktuální domluvy někdy v červnu

SKAM (Setkání Křesťanské Aktivní Mládeže)

Termín ještě není určen

ROZLUČKA SE ŠKOLNÍM ROKEM

Neděle 16. 6. 2024 Po mši v 10 hodin grilování na farní zahradě (spolu s oslavou Dne otců :)

BRIGÁDY FARNOSTI

Během prázdnin

DEN FARNOSTI A ŽEHNÁNÍ AKTOVEK

Neděle 1. 9. 2023 Po mši v 9 hodin grilování na farní zahradě (bude ještě jen jedna mše svatá)

**DOLNO-
POČERNICKÝ
LÍSTEK**

Občasník farního společenství při kostele Nanebevzetí Panny Marie v Dolních Počernicích, vychází nepravidelně dle potřeby • PDF verze aktuálních čísel jsou k dispozici na webu farnosti • O zařazení a použití příspěvků rozhoduje P. Libor Ovečka • Redakce Michael Mareš • Technické zpracování František Jakubec st. • Příspěvky dodávejte laskavě jen v elektronické podobě, a to na adresu dopoli@farnostdolnipočernice.cz, jinak předejte osobně administrátorovi • Vyhrazujeme si právo příspěvky redigovat bez vědomí autora, není-li zásadně dotčen obsah